

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
*	Rådets förordning (EG) nr 1824/2002 av den 8 oktober 2002 om ändring av förordning (EG) nr 2505/96 om öppnande och förvaltning av autonoma gemenskapstullkvoter för vissa jordbruks- och industriprodukter	1
	Kommissionens förordning (EG) nr 1825/2002 av den 14 oktober 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	3
	Kommissionens förordning (EG) nr 1826/2002 av den 14 oktober 2002 om fastställande av lägsta försäljningspriset för nötkött till försäljning enligt det andra anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1654/2002	5
	Kommissionens förordning (EG) nr 1827/2002 av den 14 oktober 2002 om fastställande av lägsta försäljningspriset för nötkött till försäljning enligt det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1761/2002	7
*	Kommissionens förordning (EG) nr 1828/2002 av den 14 oktober 2002 om upphörande av fiske efter torsk med fartyg under portugisisk flagg	9
*	Kommissionens förordning (EG) nr 1829/2002 av den 14 oktober 2002 om ändring av bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 när det gäller beteckningen "Feta" (!)	10
*	Kommissionens förordning (EG) nr 1830/2002 av den 14 oktober 2002 om ändring av förordning (EG) nr 2342/1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött när det gäller bidragstermen	15
	Kommissionens förordning (EG) nr 1831/2002 av den 14 oktober 2002 om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan	17

Rådet

2002/795/EG:

- * **Beslut nr 2/2002 av associeringsrådet EU-Litauen av den 24 juli 2002 om ändring, genom inrättandet av en gemensam rådgivande kommitté, av beslut nr 1/98 rörande fastställande av associeringsrådets arbetsordning** 19

Kommissionen

2002/796/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 14 oktober 2002 om ändring av beslut 2002/607/EG om skyddsåtgärder mot aviär influensa i Chile ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 3724]** 21

2002/797/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 14 oktober 2002 om ändring av beslut 97/468/EG när det gäller kött av hägnat vilt från Grönland ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 3751]** 23

2002/798/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 14 oktober 2002 om förteckningen över de program för övervakning av transmissibel spongiform encefalopati (TSE) som är berättigade till ett finansiellt bidrag från gemenskapen år 2003 [delgivet med nr K(2002) 3878]** 25

2002/799/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 14 oktober 2002 om förteckningen över de program för utrotning och övervakning av djursjukdomar och förteckningen över de kontrollprogram för att förebygga zoonoser som är berättigade till ett finansiellt bidrag från gemenskapen år 2003 [delgivet med nr K(2002) 3879]** 27

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1824/2002**av den 8 oktober 2002****om ändring av förordning (EG) nr 2505/96 om öppnande och förvaltning av autonoma gemenskapstullkvoter för vissa jordbruks- och industriprodukter**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 26 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Rådet öppnade genom förordning (EG) nr 2505/96⁽¹⁾ gemenskapstullkvoter för vissa jordbruks- och industriprodukter. Gemenskapens försörjningsbehov av produkterna i fråga bör tillgodoses på gynnsammast möjliga villkor. Därför bör gemenskapstullkvoter med nolltullsats öppnas för lämpliga volymer med verkan från och med den 1 juli 2002, utan att marknaden för dessa produkter störs.

- (2) Därför bör förordning (EG) nr 2505/96 ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tullkvoterna i tabellen i bilagan till denna förordning skall läggas till i bilaga I till förordning (EG) nr 2505/96.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den får verkan den 1 juli 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 8 oktober 2002.

På rådets vägnar

T. PEDERSEN

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 345, 31.12.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1578/2002 (EGT L 236, 4.9.2002, s. 3).

BILAGA

Löpnummer	KN-nummer	TARIC	Varuslag	Kvotmängd	Tullsats (%)	Kvotperiod
09.2610	ex 2925 20 00	20	(Klorometylen) dimetylammoniumklorid	25 t	0	1.7–31.12.2002
09.2976	ex 8407 90 10	10	Fyrtakts bensinmotorer med en cylindervolym av högst 250 cm ³ , för framställning av gräsklippare enligt nr 8433 11 ^(*)	650 000 st	0	1.7.2002–30.6.2003

(*) Övervakningen av användningen för detta särskilda ändamål skal ske i enlighet med tillämpliga gemenskapsbestämmelser.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1825/2002**av den 14 oktober 2002****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 oktober 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 oktober 2002.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 14 oktober 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	50,3
	096	36,4
	999	43,3
0707 00 05	052	103,8
	999	103,8
0709 90 70	052	89,5
	999	89,5
0805 50 10	052	63,1
	388	61,4
	524	61,6
	528	47,9
	999	58,5
0806 10 10	052	106,8
	064	135,5
	400	213,7
	999	152,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	096	38,5
	388	85,1
	400	58,6
	512	88,6
	800	192,2
	804	91,5
	999	92,4
0808 20 50	052	86,1
	720	40,1
	999	63,1

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1826/2002

av den 14 oktober 2002

om fastställande av lägsta försäljningspriset för nötkött till försäljning enligt det andra anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1654/2002

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om gemensam organisation av marknaden för nötkött ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2345/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 28.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) För vissa kvantiteter nötkött som fastställs genom kommissionens förordning (EG) nr 1654/2002 ⁽³⁾ har det utlysts anbudsförfarande.
- (2) Med stöd av artikel 9 i kommissionens förordning (EEG) nr 2173/79 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2417/95 ⁽⁵⁾, skall lägsta försäljningspriser för kött, som det utlysts anbudsförfarande för, fastställas under hänsynstagande till de anbud som kommit in.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De lägsta försäljningspriserna för nötkött vid det andra anbudsförfarande som behandlas i förordning (EG) nr 1654/2002 och för vilket tidsfristen för inlämnande av anbud gick ut den 7 oktober 2002 fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 oktober 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 oktober 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 250, 18.9.2002, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 251, 5.10.1979, s. 12.

⁽⁵⁾ EGT L 248, 14.10.1995, s. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos	Precio mínimo Expresado en euros por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindestpreiser i EUR/t
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise Ausgedrückt in EUR/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices Expressed in EUR per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux exprimés en euros par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi Espressi in euro per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen Uitgedrukt in euro per ton
Estado-Membro	Produtos	Preço mínimo Expresso em euros por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat euroina tonnia kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i euro per ton

**Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande
avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben**

ITALIA	— Quarti posteriori	1 350
DEUTSCHLAND	— Hinterviertel	1 350
ESPAÑA	— Cuartos traseros	1 350
ÖSTERREICH	— Hinterviertel	1 401
FRANCE	— Quartiers arrières	—
DANMARK	— Bagfjerdinger	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1827/2002

av den 14 oktober 2002

om fastställande av lägsta försäljningspriset för nötkött till försäljning enligt det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1761/2002

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om gemensam organisation av marknaden för nötkött ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2345/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 28.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) För vissa kvantiteter nötkött som fastställs genom kommissionens förordning (EG) nr 1761/2002 ⁽³⁾ har det utlysts anbudsförfarande.
- (2) Med stöd av artikel 9 i kommissionens förordning (EEG) nr 2173/79 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2417/95 ⁽⁵⁾, skall lägsta försäljningspriser för kött, som det utlysts anbudsförfarande för, fastställas under hänsynstagande till de anbud som kommit in.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De lägsta försäljningspriserna för nötkött vid det anbudsförfarande som behandlas i förordning (EG) nr 1761/2002 och för vilket tidsfristen för inlämnande av anbud gick ut den 8 oktober 2002 fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 oktober 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 oktober 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 250, 18.9.2002, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT L 251, 5.10.1979, s. 12.

⁽⁵⁾ EGT L 248, 14.10.1995, s. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos	Precio mínimo Expresado en euros por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindestpreise i EUR/t
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise Ausgedrückt in EUR/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices Expressed in EUR per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux exprimés en euros par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi Espressi in euro per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen Uitgedrukt in euro per ton
Estado-Membro	Produtos	Preço mínimo Expresso em euros por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat euroina tonnia kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i euro per ton

**Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande
avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben**

DEUTSCHLAND	— Vorderviertel	—
DANMARK	— Forfjerding	—
ITALIA	— Quarti anteriori	650
FRANCE	— Quartiers avant	—
ÖSTERREICH	— Vorderviertel	—
NEDERLAND	— Voorvoeten	—
ESPAÑA	— Cuartos delanteros	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1828/2002
av den 14 oktober 2002
om upphörande av fiske efter torsk med fartyg under portugisisk flagg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2846/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 21.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 2555/2001 av den 18 december 2001 om fastställande för år 2002 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs ⁽³⁾, föreskrivs kvoter för torsk för 2002.
- (2) För att säkerställa att bestämmelserna följs när det gäller de kvantitativa begränsningarna för fångster av bestånd som omfattas av kvoter, bör kommissionen fastställa datum för när fartyg under en viss medlemsstats flagg skall anses ha uttömt den tilldelade kvoten.
- (3) Enligt de uppgifter som kommissionen har mottagit har de fångster av torsk i de norska vattnen i ICES-område I och II som gjorts av fartyg som för portugisisk flagg eller

som är registrerade i Portugal uppnått den tilldelade kvoten för 2002. Portugal har förbjudit fiske av detta bestånd från och med den 2 september 2002. Det är därför lämpligt att utgå från detta datum.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Fångster av torsk i de norska vattnen i ICES-område I och II som gjorts av fartyg som för portugisisk flagg eller som är registrerade i Portugal skall anses ha uttömt den kvot som tilldelats Portugal för 2002.

Fiske efter torsk i de norska vattnen i ICES-område I och II som görs av fartyg som för portugisisk flagg eller som är registrerade i Portugal skall vara förbjudet, liksom behållande ombord, omlastning och landning av sådant bestånd som fångats av dessa fartyg efter denna förordnings tillämpningsdatum.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 2 september 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 oktober 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 358, 31.12.1998, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 347, 31.12.2001, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1829/2002

av den 14 oktober 2002

om ändring av bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 när det gäller beteckningen "Feta"

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2796/2000⁽²⁾, särskilt artikel 17 i denna, och

av följande skäl:

- (1) De grekiska myndigheterna lämnade den 21 januari 1994 i enlighet med artikel 17.1 i förordning (EEG) nr 2081/92 in en ansökan till kommissionen om registrering av beteckningen "Feta" som avser en ost.
- (2) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 av den 12 juni 1996 om registrering av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar enligt förfarandet i artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 564/2002⁽⁴⁾, registrerades beteckningen "Feta" som skyddad ursprungsbeteckning.
- (3) Som en följd av detta väckte Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike en ogiltighetstalan mot denna registrering enligt artikel 230 i fördraget.
- (4) I sin dom av 16 mars 1999 i de förenade målen C-289/96, C-293/96 och C-299/96 upphäver domstolen den del av förordning 1107/96 som avser registrering av beteckningen "Feta" som skyddad ursprungsbeteckning. Domstolen anser att kommissionen underlåtit att "på ett vederbörligt sätt beakta samtliga faktorer som den enligt artikel 3.1 tredje stycket i grundförordningen var skyldig att beakta" och domstolen understryker särskilt kommissionens otillräckliga analys av de faktorer som inverkar på det rådande läget i medlemsstaterna.
- (5) Genom förordning (EG) nr 1070/1999⁽⁵⁾ om ändring av bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 ströks beteckningen "Feta" ur bilagan och registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar.
- (6) Kommissionen skickade därefter, den 15 oktober 1999, ut ett frågeformulär till samtliga medlemsstater, som var avsett att ligga till grund för en utförlig utvärdering av det rådande läget i alla medlemsstater när det gäller produktion av, konsumtion av och konsumenternas kännedom om produkter med beteckningen "Feta".
- (7) Medlemsstaterna har när det gäller produktionen av fetaost uppmanats att meddela eventuella nationella bestämmelser rörande osten eller särskilt kodifierad praxis och att lämna uppgifter om under vilka omständigheter produktion får inledas, särskilt produktionsens syfte, om det rör sig om ett privat eller offentligt initiativ, målmarknaderna och målgrupperna, etc, samt att redovisa produktionen i ton per år och att ange slutdestination för osten samt ange vilka beteckningar som anges i märkningen.
- (8) Medlemsstaterna har när det gäller konsumtionen av fetaost uppmanats att meddela eventuella nationella bestämmelser rörande saluföringen av osten, vilka kvantiteter som konsumeras per år, ostens geografiska ursprung och vilken märkning som konkret används på marknaden.
- (9) När det gäller kännedomen om beteckningen "Feta" har medlemsstaterna uppmanats att inkomma med uppgifter om hur termen definieras i exempelvis ordböcker, lexikon, och marknadsundersökningar eller liknande.
- (10) På grundval av de upplysningar som inkommit har kommissionen gjort en övergripande sammanfattning per medlemsstat och medlemsstaterna har därefter kunnat göra vissa anpassningar och ändringar.
- (11) Sammanfattningen visar att produktionen av fetaost i tolv medlemsstater inte omfattas av några särskilda bestämmelser rörande kvalitet, framställningsmetod eller, i tillämpliga fall, avgränsat geografiskt produktionsområde. I Grekland har metoderna för framställning av fetaost med tiden förfinats och är kodifierade sedan 1935 och avgränsningen av det geografiska produktionsområdet, där framställningen sker i enlighet med traditionell skälig praxis, gjordes 1988. I Danmark finns sedan 1963 lagstiftning om vilka kvalitetsegenskaper som skall iaktas vid framställningen av fetaost och i Holland fanns sådan lagstiftning under perioden 1981–1998. Det bör även påpekas att termen "Feta" förekommer i gemenskapslagstiftningen om exportbidrag för mjölk- och mjölkprodukter och Kombinerade nomenklaturen. Lagstiftningen avspeglar endast verkligheten på tullområdet och säger inget om hur konsumenten upplever varan eller om hur immaterialrättigheterna för varan skall fördelas, och lagstiftningen innehåller inte heller några regler för vilken beteckning som skall användas när varan saluförs utan detta beror helt på vilken målgrupp den är avsedd för i de olika bestämmelseländerna.

⁽¹⁾ EGT L 208, 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 324, 21.12.2000, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 148, 21.6.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 86, 3.4.2002, s. 7.

⁽⁵⁾ EGT L 130, 26.5.1999, s. 18.

- (12) Det framgår att produktion av fetaost i den mening som avses i Kombinerade nomenklaturen inte förekommer i Luxemburg och Portugal. I nio av medlemsstaterna är produktionen marginell både statistiskt och ekonomiskt, dvs. i Italien, Belgien, Finland, Österrike, Irland, Sverige, Förenade kungariket och Spanien.
- (13) I fyra medlemsstater är däremot produktionen av fetaost betydande. I Grekland har osten producerats sedan antiken, nästan uteslutande för den grekiska marknaden. Officiell statistik har förts sedan 1931 då produktionen uppgick till 25 000 ton, vilket kan ställas i relation till den nutida produktionen som uppgår till cirka 115 000 ton per år. Ost med beteckningen "Feta" framställs i Grekland endast av färmjolk eller färmjolk blandad med getmjolk.
- (14) I Danmark produceras fetaost sedan 1930-talet, huvudsakligen för export. Det finns enbart statistik från och med 1967 då produktionen uppgick till 133 ton. Produktionen kom 1971 att överskrida 1 000 ton. Efter det att gemenskapen 1975 började bevilja exportbidrag för fetaost har produktionen kraftigt ökat från 9 868 ton under 1975 för att uppnå sin högsta nivå på 110 932 ton under 1989. Efter 1995 har produktionen stadigt minskat och låg 1998 på 27 640 ton, vilket huvudsakligen beror på att efterfrågan från tredjeländ har minskat och att exportbidragen för fetaost har sänkts. Den danska fetaosten framställs huvudsakligen av komjolk.
- (15) I Frankrike började man producera fetaost under 1931, men det finns enbart statistik från och med 1980 då produktionen uppgick till 875 ton. Under perioden 1988–1998 varierade produktionen från som lägst 7 960 ton till som högst 19 964 ton. Inledningsvis producerade man fetaost för att tillfredsställa efterfrågan från armeniska och grekiska invandrargrupper, medan den nuvarande produktionen huvudsakligen (i genomsnitt 77,5 %) går på export till andra medlemsstater och till tredjeländ. Den franska fetaosten framställs huvudsakligen av färmjolk och i mindre utsträckning av komjolk.
- (16) I Tyskland framställs fetaost sedan 1972 då produktionen uppgick till 78 ton. Under 1977 överskred produktionen 5 000 ton, 1980 var den nästan 15 000 ton och uppnådde under 1985 24 000 ton. Produktionen varierar sedan dess mellan 19 757 ton och 39 201 ton. Produktionen, som ursprungligen var avsedd för invandrargrupper från Balkan, har gradvis kommit att gå på export till Mellanöstern och Balkan, delvis på grund av de exportbidrag som beviljas, och till övriga medlemsstater. Den tyska fetaosten framställs nästan uteslutande av komjolk.
- (17) Det bör påpekas att de statistiska uppgifter som anges ovan är uppgifter som de enskilda medlemsstaterna lämnat in angående den egna produktionen och att de uppgifterna endast kan ses som vägledande, eftersom det faktum att det nästan inte förekommer någon specifik lagstiftning på området i medlemsstaterna och det faktum att definitionen av termen "feta" i Kombinerade nomenklaturen är mycket allmänt hållen gör att eventuella beräkningar och jämförelser endast blir preliminära och att det blir stora avvikelser i de statistiska uppgifterna. När det gäller flera av medlemsstaterna är det dessutom svårt att göra åtskillnad mellan produktion och återexport, vilket kan ge felaktig statistik.
- (18) När det gäller medlemsstaternas lagstiftning beträffande konsumtionen av fetaost är det i regel gemenskapslagstiftningen och allmänna nationella bestämmelser avseende saluföring, presentation och märkning av ost som tillämpas. Det är bara Grekland och Danmark som har specifik och detaljerad lagstiftning på området och Österrike, som endast tillåter beteckningen "Feta" på ostar av grekiskt ursprung, på grundval av ett bilateralt avtal om detta som ingicks mellan Grekland och Österrike 1971.
- (19) Beträffande konsumtionsnivån i gemenskapen visar analysen av de upplysningar som medlemsstaterna lämnat in att metoden att beräkna bruttoutvecklingen genom att de kvantiteter fetaost som framställs eller som importerats läggs ihop och att de kvantiteter som exporteras därefter dras ifrån inte är någon bra metod och att den ibland kan ge helt felaktiga resultat, eftersom metoden inte möjliggör någon kontroll av aktuell lagerhållning, återexporterade kvantiteter och liknande, vilket resulterar i att konsumtionen teoretiskt blir negativ i vissa medlemsstater. Vidare saluförs fetaosten inte systematiskt som "Feta" i den mening som avses i Kombinerade nomenklaturen, dels på grund av de juridiska krav som begränsar användningen av beteckningen till produkter som uppfyller vissa krav och dels på grund av att man föredrar att använda sig av beteckningar som tilltalar de presumtiva konsumenterna. Med förbehåll för de avvikelser som kan förekomma kan det preliminärt konstateras att cirka 92 % av all fetaost i gemenskapen vid Greklands anslutning till gemenskapen konsumerades i Grekland. Därefter har konsumtionen i övriga medlemsstater ökat och konsumtionen i Grekland ligger nu på 73 %. Om man fördelar konsumtionen i varje medlemsstat per person och år kan man konstatera att konsumtionen av fetaost i Spanien, Luxemburg, Portugal, Italien och Nederländerna ligger på 0,010 kg eller lägre, vilket motsvarar 0,08 % av konsumtionen i gemenskapen. I Irland, Förenade kungariket, Österrike, Frankrike, Sverige, Belgien och Finland ligger konsumtionen på mellan 0,040 kg och 0,150 kg per person och år, vilket motsvarar mellan 0,32 % och 1,22 % av konsumtionen i gemenskapen. I Tyskland ligger konsumtionen på 0,290 kg per person och år, vilket motsvarar 2,36 % av konsumtionen i gemenskapen. I Danmark ligger konsumtionen på 0,700 kg per person och år, vilket motsvarar 5,0 % av konsumtionen i gemenskapen. I Grekland slutligen ligger konsumtionen på 10,500 kg per person och år, vilket motsvarar 85,64 % av konsumtionen i gemenskapen.

- (20) På grundval av de uppgifter som inkommit från medlemsstaterna kan konstateras att det på ostar som i gemenskapen märks med beteckningen "Feta" i regel direkt eller indirekt, i text eller bild, hänvisas till Grekland eller den grekiska kulturen, även om ostarna inte har framställts i Grekland. Detta visar att kopplingen mellan beteckningen "Feta" och Grekland används avsiktligt och utgör ett försäljningsargument som bygger på den ursprungliga produktens rykte, vilket också kan innebära att konsumenten riskerar att vilseledas. Andelen fetaost med ursprung utanför Grekland som saluförs i gemenskapen utan någon direkt eller indirekt hänvisning till Grekland är avsevärt mycket mindre än den andel fetaost som faktiskt säljs i gemenskapen med hjälp av det argumentet.
- (21) Av de utdrag ur allmänna verk som ordböcker och lexikon och ur facklitteratur som lämnats in av medlemsstaterna framgår att termen "Feta" inte förekommer i de italienska och portugisiska texterna. I samtliga utdrag på grekiska, spanska och nederländska anges att fetaost är en grekisk ost som framställs av får- och getmjölk. I utdragen på svenska anges att fetaost är en ost med grekiskt ursprung som framställs av får- och getmjölk och att fetaost numera även framställs i andra länder och av komjolk och som exempel nämns Danmark och Sverige. I de danska utdragen anges övervägande att det är fråga om en grekisk ost som framställs av får- och getmjölk, men även att det kan vara en ost som framställs i Danmark och på Balkan, dvs. det ges ingen specifik geografisk hänvisning. I de finska utdragen anges att det är fråga om en grekisk ost eller en ost med grekiskt ursprung som framställs av får- och getmjölk, utom i ett verk där det inte anges något särskilt geografiskt ursprung. I de tyska utdragen anges att det är fråga om en produkt som framställs i Grekland och i de flesta länderna i sydöstra Europa, samt i vissa utomeuropeiska länder. I fjorton av de sjutton utdrag på franska som lämnats in anges att det är fråga om en grekisk ost som framställs av får- och getmjölk, i ett utdrag anges att det är fråga om en ost som framställs i Grekland och på Balkan, i ett utdrag anges att det är fråga om en ost som har sitt ursprung i Grekland, men som det framställs imitationer av i Europa och i ett utdrag anges att det är fråga om en grekisk ost som framställs av får- och getmjölk och att framställningen har spridit sig från ursprungsregionen, senast till övriga Europa och Nordamerika där man använder sig av komjolk för att framställa osten. I fyra av de engelska utdragen anges att det är fråga om en ost som framställs av får- och getmjölk, huvudsakligen i Grekland. I fyra utdrag anges att det är fråga om en grekisk ost som framställs av får- eller getmjölk. I ett utdrag anges att det är fråga om en ost med ursprung i Grekland och Mellanöstern och som traditionellt framställs av får- och getmjölk och att den numera även framställs av komjolk. I två utdrag anges att det är fråga om en ost med ursprung i Grekland som framställs av får- och getmjölk och att den även framställs i andra länder, huvudsakligen för att ingå i grekiska rätter. I ett utdrag anges att fetaost produceras i Nya Zeeland, Bulgarien, Jugoslavien, Cypern, Danmark och i ursprungslandet Grekland. I ett utdrag anges att fetaost framställs i Grekland och på Balkan. I ett utdrag anges att det är fråga om en grekisk ost som framställs av får- eller getmjölk och att den i USA framställs av komjolk. I fyra utdrag anges att det finns ett nära samband mellan den ost som framställdes i det antika Grekland och vår tids fetaost. Ingenting tyder i definitionerna av termen "Feta", oavsett språk, på att kopplingen mellan Grekland och fetaost med tiden skulle ha blivit mindre relevant.
- (22) Samtliga upplysningar som lämnats in av medlemsstaterna har överlämnats till den vetenskapliga kommittén, nedan kallad kommittén, som den 24 april 2001 avgav ett enhälligt yttrande.
- (23) Inledningsvis anger kommittén att "(...) det är endast möjligt att anse att en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning har blivit en allmän benämning om en avsevärd del av befolkningen anser att beteckningen inte längre betecknar ett geografiskt ursprung(...). Beträffande frågan om på vilket territorium produkten skall framställas är det nödvändigt att se till situationen i hela gemenskapen, eftersom lagstiftningen avser hela gemenskapen och eftersom gemenskapen måste se till den inre marknadens behov. Det är därför inte möjligt att göra en bedömning utifrån en enskild medlemsstats situation. I artikel 3 i förordning föreskrivs att hänsyn skall tas till förhållandena i den medlemsstat som namnet kommer från och i de områden där produkten eller livsmedlet konsumeras, samt förhållandena i andra medlemsstater och berörd nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning. (...) I samband med att det fastställs vilken befolkningsgrupp som berörs skall hänsyn tas till vilken typ av produkt och målgrupp det är fråga om. I det aktuella fallet är det allmänheten som är målgrupp eftersom det är fråga om en ost som huvudsakligen konsumeras av slutkonsumenten (men även av kommersiella aktörer som restauranger, livsmedelsindustrin, osv.) Följaktligen är det för allmänheten som den aktuella beteckningen skall ha förlorat sin koppling till det geografiska ursprunget. För att utröna vad allmänheten tycker kan man antingen utgå från så kallade direkta uppgifter som resultat av opinionsundersökningar och liknande eller så kallade indirekta uppgifter som produktions- och konsumtionsnivåer, typ av märkning, typ av säljfrämjande åtgärder, uppgifter i lexikon, etc."
- (24) När det gäller produktionen av fetaost konstaterar kommittén att Grekland står för 60 % av produktionen i gemenskapen totalt och för 90 % av produktionen i gemenskapen av fetaost som framställs av får- och getmjölk. Produktionen av fetaost av komjolk står för 34 % av den totala produktionen i gemenskapen och är huvudsakligen avsedd att gå på export till tredjeland.

- (25) Angående konsumtionen påpekar kommittén att 73 % av konsumtionen av fetaost faktiskt sker i Grekland, dvs. 10,5 kg per år och person, vilket skall ställas mot 1,76 kg per år och person i övriga gemenskapen. Kommittén påpekar att konsumtionen i Tyskland och Danmark visserligen är högre, men icke desto mindre 15 respektive 36 gånger lägre än i Grekland. Enligt kommittén är förhållandet mellan konsumtionen av fetaost och konsumtionen av annan ost av betydelse; i Grekland konsumeras 10,5 kg fetaost per år och person och 14 kg annan ost per år och person. I Danmark konsumeras 0,7 kg fetaost per person och år mot 15 kg annan ost. I Frankrike konsumeras 0,13 kg fetaost per person och år mot 20 kg annan ost. I Tyskland är motsvarande konsumtion 0,29 kg fetaost per person och år mot 19 kg annan ost.
- (26) Kommittén konstaterar att "en avsevärd andel av den fetaost som produceras utanför Grekland går på export till tredje land och påverkar därför inte situationen när det gäller beteckningen 'Feta' på den inre marknaden" och att "det faktum att fetaost inte produceras eller konsumeras i många medlemsstater inte påverkar avgörandet om huruvida beteckningen är generisk eller inte".
- (27) När det gäller gemenskapslagstiftning och nationell lagstiftning konstaterar kommittén att det i tolv medlemsstater inte finns någon specifik lagstiftning och att dessa medlemsstater tillämpar den allmänna lagstiftningen för ost, både nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning, på fetaost. Vidare konstateras att Grekland har haft specifik lagstiftning rörande fetaost sedan 1935, Danmark sedan 1963 och att Österrike endast tillåter beteckningen "Feta" på ostar av grekiskt ursprung, på grundval av ett bilateralt avtal som ingicks 1971.
- (28) Beträffande saluföringen av fetaost i gemenskapen påpekar kommittén att "det saluförs två produkter med olika sammansättning och organoleptiska egenskaper under en och samma beteckning". Kommittén understryker att det i märkningen av fetaost med ursprung utanför Grekland direkt eller indirekt hänvisas till Grekland, vilket tyder på att beteckningen "Feta" inte alls används "som en allmän benämning utan geografiska konnotationer synonymt med färskost av får- eller komjölk i saltlake (...)". Enligt kommittén är det fråga om en "produkt som i allmänhet framställs som varande av grekiskt ursprung".
- (29) Kommittén konstaterar enhälligt att "beteckningen, 'Feta' inte är generisk av följande skäl:
- (30) Produktionen och konsumtionen av fetaost koncentreras till övervägande delen till Grekland. De produkter som framställs i andra medlemsstater (Tyskland, Danmark, Frankrike) och som ibland kallas fetaost, framställs huvudsakligen av komjölk, med en annan metod och exporteras huvudsakligen till tredje land. Det är därför inte möjligt att dra slutsatsen att beteckningen 'Feta' har blivit generisk eftersom det är den grekiska originalprodukten som dominerar på den inre marknaden. Det bör även påpekas att beteckningen 'Feta' inte har kunnat bli generisk i de medlemsstater som inte producerar osten och där konsumtionen är låg eftersom den helt enkelt inte används allmänt. I konsumentens medvetande är ordet fetaost fortfarande kopplat till det grekiska ursprunget och det kan därför inte vara fråga om en allmän benämning som blivit generisk i gemenskapen.
- (31) Kommittén noterar när det gäller nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning att det i de flesta medlemsstaterna inte finns någon specifik lagstiftning avseende den aktuella produkten. Det är endast i Grekland och i Danmark som det finns specifik lagstiftning för fetaost. Den danska lagstiftningen som reglerar tillverkningen av en produkt som kallas "Dansk feta" skiljer sig från den grekiska särskilt när det gäller framställningsmetoden (ultrafiltrerad komjölk används istället för får- och getmjölk, tillsatser var tillåtna fram till 1994). Danmark kunde dessutom inte bevisa att beteckningen 'Feta' kommit att bli en allmän benämning i kombination med det producerande landets namn (Dansk feta) i samband med att användningen godkändes 1963 och någon bevisning har inte lagts fram därefter.
- (32) Det faktum att beteckningen 'Feta' används i Kombinerade nomenklaturen och gemenskapslagstiftningen för exportbidrag är inte relevant för kännedomen om den aktuella beteckningen på den inre marknaden, hur den upplevs och hur den skall skyddas."
- (33) Kommissionen har beaktat den vetenskapliga kommitténs rådgivande yttrande. Kommissionen anser, på grundval av den omfattande analys av samtliga faktorer av juridisk, historisk, kulturell, politisk, social, ekonomisk, vetenskaplig och teknisk art som medlemsstaterna meddelat kommissionen och på grundval av resultaten från de undersökningar som kommissionen genomfört eller låtit genomföra, att inga av de kriterier i artikel 3 i förordning (EEG) nr 2081/92 för bestämning av huruvida en beteckning kan anses ha blivit en allmän benämning särskilt uppfylls och att beteckningen "Feta" därför inte kan anses vara "ett namn på en jordbruksprodukt eller ett livsmedel som, visserligen har samband med den ort eller den region där produkten eller livsmedlet från början framställdes eller marknadsfördes, men har blivit den allmänna benämningen på produkten eller livsmedlet i fråga."
- (34) Då det inte har kunnat fastställas att beteckningen "Feta" blivit en allmän benämning har kommissionen att i enlighet med artikel 17.2 i förordning (EEG) nr 2081/92 kontrollera huruvida de grekiska myndigheternas begäran om registrering av beteckningen "Feta" som skyddad ursprungsbeteckning kan godkännas enligt artikel 2 och 4 i förordningen.

- (35) Beteckningen "Feta" är ett traditionellt icke-geografiskt namn enligt artikel 2.3 i förordning (EEG) nr 2081/92. Orden "region" och "ort" i artikeltexten måste tolkas geomorfologiskt och inte administrativt såtillvida att egenskaper som kännetecknar en viss produkt, oavsett om det är av naturen givna egenskaper eller av människan skapade egenskaper, inte avgränsas av några administrativa gränser. I enlighet med artikel 2.3 är det emellertid omöjligt att det geografiska området för en viss beteckning omfattar ett helt lands territorium. När det gäller beteckningen "Feta" har det konstaterats att det geografiska området enligt artikel 2.2 a andra strecksatsen i förordning (EEG) nr 2081/92 endast omfattar det grekiska fastlandet och departementet Lesbos. Övriga öar och ögrupper omfattas inte, då kraven avseende naturliga och mänskliga faktorer inte uppfylls där. Den administrativa avgränsningen av det geografiska området preciseras vidare genom vissa absoluta och kumulativa krav i den produktspecifikation som lämnats in av de grekiska myndigheterna. Exempelvis begränsas det område som råvaran kommer ifrån avsevärt genom att den mjölk som används för framställningen av fetaost måste komma från får och getter av lokala raser som föds upp på traditionellt sätt och vars foder huvudsakligen måste bestå av växter som växer i betesområden i de aktuella regionerna.
- (36) Det har konstaterats att det avgränsade administrativa geografiska området och de särskilda kraven i produktspecifikationen skapar en situation som är tillräckligt homogen för att villkoren i artikel 2.2 och artikel 4.2 f i förordning (EEG) nr 2081/92 skall anses uppfyllda. Det extensiva betet och växlingen av betesområden utgör grunden för uppfödningen av de får och getter som producerar mjölk till framställningen av fetaost och är anrika metoder som har gjort det möjligt för uppfödningen att anpassa sig efter hur klimatet växlar och påverkar vegetationen. Detta har gett inhemska får- och getraser som är småväxta och motståndskraftiga och som klarar att leva i en miljö som kvantitativt inte bjuder på mycken föda, men vars flora är mångskiftande och som ger den färdiga produkten särskild doft och smak. Dessa naturförhållanden samverkar med de mänskliga

faktorerna, särskilt den traditionella framställningsmetoden som kräver att osten får rinna av utan tryck, och detta har gett fetaosten dess internationella ryktbarhet.

- (37) Vid genomgången av den produktspecifikation som lämnats in av de grekiska myndigheterna och som innehåller samtliga nödvändiga element enligt artikel 4 i förordning (EEG) nr 2081/92 har det inte konstaterats några felaktigheter och beteckningen "Feta" bör därför registreras som skyddad ursprungsbeteckning.
- (38) Förordning (EG) nr 1107/96 bör ändras i enlighet med detta.
- (39) Den kommitté som inrättas genom artikel 15 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 har inte avgivit något yttrande inom den tid som dess ordförande har bestämt. Kommissionen föreslog därför rådet i enlighet med artikel 15 fjärde stycket i rådets förordning 2081/92 vilka åtgärder som skulle vidtas. Eftersom rådet inte fattat något beslut inom de tre månader som anges i femte stycket i artikel 15 i förordning (EEG) nr 2081/92, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Beteckningen "Φέτα" (Feta) skall tas upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar som skyddad ursprungsbeteckning (SUB) i enlighet med artikel 6.3 i förordning (EEG) nr 2081/92.
2. Beteckningen "Φέτα" (Feta) skall införas i del A i bilagan till förordning (EG) nr 1107/96 under rubriken "Ost" och "Grekland".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 oktober 2002.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1830/2002

av den 14 oktober 2002

om ändring av förordning (EG) nr 2342/1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött när det gäller bidragstermen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2799/98 av den 15 december 1998 om att fastställa ett agromonetärt system för euron ⁽¹⁾, särskilt artikel 9 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött ⁽²⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2345/2001 ⁽³⁾, särskilt artiklarna 4.8, 6.7, 11.5, och 20 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 2342/1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött när det gäller bidragstermen ⁽⁴⁾, fastställs när det gäller am- och dikobidrag i artikel 29a en regel för avrundning av antalet djur vid beräkningen av det högsta respektive lägsta antalet kvigor uttryckt i procent. I artikel 17.3 i förordningen fastställs att antalet bidragsberättigande kvigor skall anges till en, om resultatet blir 2 till 5 djur vid justeringen till det individuella taket. Tillämpningen försvåras av att det samtidigt förekommer två regler och detta innebär att stödansökningar inte alltid behandlas likadant. Med tanke på att det endast bör tillämpas en regel om avrundning, och med beaktande av att det är önskvärt att man behåller den regel som mest gynnar producenterna bör artikel 17.3 utgå.
- (2) I artikel 41 i förordning (EG) nr 2342/1999 fastställs vissa regler för forskottsutbetalningar. På grund av extremt ogynnsamma klimatförhållanden har producenterna i vissa medlemsstater inte kunnat skörda tillräckliga kvantiteter foder av tillräckligt god kvalitet för att kunna utfordra sina djur under vintern. För att göra det möjligt för producenterna att möta de extra kostnaderna för inköp av foder bör det tillåtas att det betalas ut en större procentandel av forskottet på det särskilda bidraget, bidraget för am- och dikor och slaktbidraget och på de ytterligare betalningarna
- (3) I förordning (EG) nr 2342/1999 fastställs i artikel 42 andra stycket särskilda regler för fastställandet av det år till vilket djur som omfattas av systemen för särskilt bidrag skall hänföras vid beviljande av särskilt bidrag enligt artikel 8 i förordningen. Enligt artikel 8 skall de medlemsstater som beslutat bevilja särskilt bidrag vid slakt se till att bidraget även beviljas när bidragsberättigande djur avsänds till en annan medlemsstat eller exporteras till tredje land. Artikel 42 innehåller ingen hänvisning till detta. Det förekommer inga problem med fastställandet av vilket år som djur skall hänföras till i samband med avsändande av djur till en annan medlemsstat eftersom stödansökan lämnas in innan djuren lämnar den berörda medlemsstatens territorium i enlighet med artikel 8.6 tredje stycket i förordningen. För export till tredje land däremot måste räckvidden för artikel 42 andra stycket fastställas eftersom stödansökan kan lämnas in till och med efter det att djuren lämnat gemenskapens tullområde.
- (4) Enligt artikel 43 i förordning (EG) nr 2342/1999 skall bidragsbeloppen och extensifieringsersättningen räknas om till nationell valuta med hjälp av ett medelvärde, beräknat i förhållande till tidsperioden, av de växelkurser som tillämpades under december månad före det tilldelningsår som fastställs enligt artikel 42. Det bör preciseras att i likhet med vad som gäller för övriga gemensamma organisationer av marknaden är det kommissionen som årligen fastställer växelkursen.
- (5) Mot bakgrund av de problem som förekommit är det nödvändigt att låta den bestämmelse om bidragsförskott och ytterligare betalningar som föreskrivs i den här förordningen träda ikraft omedelbart. För att producenterna och de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall få tillfälle att anpassa sig till den nya bestämmelsen bör tillämpningen av bestämmelsen om avrundning av antalet kvigor skjutas upp. När det gäller det årliga fastställandet av växelkursen är det tillräckligt att bestämmelsen träder ikraft samtidigt som nästa kalenderår inleds. Med tanke på export som görs under det innevarande kalenderåret bör bestämmelsen avseende vilket år djuren skall hänföras till tillämpas retroaktivt.

⁽¹⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽⁴⁾ EGT L 281, 4.11.1999, s. 30.

⁽⁵⁾ EGT L 30, 31.1.2002, s. 21.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2342/1999 ändras på följande sätt:

1. Artikel 17.3 skall utgå.
2. I artikel 41.1 skall sista stycket ersättas med följande:
"Avseende kalenderåren 2000, 2001 och 2002 får det emellertid betalas ut förskott på det särskilda bidraget, bidraget för am- och dikor och slaktbidraget och på de ytterligare betalningarna på upp till 80 % av bidrags- och betalningsbeloppen."
3. Artikel 42 andra stycket skall ersättas med följande:
"Om det särskilda bidraget beviljas i enlighet med ett av de alternativ som anges i artikel 8 skall emellertid följande gälla:
— Om djuret har slaktats eller exporterats senast den 31 december, och

— om bidragsansökan avseende djuret har lämnats in efter detta datum,
skall bidragsbeloppet vara det som gällde den 31 december det år då slakten eller exporten ägde rum."

4. I artikel 43 skall följande läggas till:
"Medelvärdet av växelkurserna skall fastställas av kommissionen under den månad som följer."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med ikraftträdandet.

Emellertid skall följande gälla:

- Artikel 1.1 och 1.4 skall tillämpas från och med den 1 januari 2003.
- Artikel 1.3 skall tillämpas från och med den 1 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 oktober 2002.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1831/2002**av den 14 oktober 2002****om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 4088/87 av den 21 december 1987 om fastställande av villkoren för tillämpning av förmånstullar på import av vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt i Västbanken och Gazaremsan ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1300/97 ⁽²⁾, särskilt artikel 5.2 a i denna, och

av följande skäl:

Enligt artikel 2.2 och artikel 3 i ovan nämnda förordning (EEG) nr 4088/87 skall gemenskapens import- och producentpriser fastställas var fjortonde dag för storblommiga nejlikor (standard), elegancenejlikor (spray), storblommiga rosor och småblommiga rosor och de skall tillämpas två veckor i taget. Enligt artikel 1b i kommissionens förordning (EEG) nr 700/88 av den 17 mars 1988 om vissa tillämpningsföreskrifter för systemet för import till gemenskapen av vissa blomsterprodukter med ursprung i Cypern, Israel och Jordanien samt i

Västbanken och Gazaremsan ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2062/97 ⁽⁴⁾, skall dessa priser för tvåveckorsperioder fastställas på grundval av viktade uppgifter som lämnas av medlemsstaterna. Det är viktigt att dessa fastställs utan dröjsmål för att tillämpliga tullar skall kunna fastställas. Det är därför lämpligt att föreskriva att denna förordning omedelbart träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De producent- och importpriser i gemenskapen för storblommiga nejlikor (standard), elegancenejlikor (spray), storblommiga rosor och småblommiga rosor som avses i artikel 1b i förordning (EEG) nr 700/88 för en tvåveckorsperiod fastställs i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 oktober 2002.

Den skall tillämpas från den 16 till den 29 oktober 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 oktober 2002.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 382, 31.12.1987, s. 22.
⁽²⁾ EGT L 177, 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 72, 18.3.1988, s. 16.
⁽⁴⁾ EGT L 289, 22.10.1997, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 14 oktober 2002 om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan

(EUR per 100 enheter)

Period: den 16 till den 29 oktober 2002

Gemenskapens producentpris	Storblommiga nejlikor (standard)	Elegancenejlikor (spray)	Storblommiga rosor	Småblommiga rosor
	16,62	10,69	28,49	13,69
Gemenskapens importpris	Storblommiga nejlikor (standard)	Elegancenejlikor (spray)	Storblommiga rosor	Småblommiga rosor
Israel	—	—	8,50	8,76
Marocko	10,24	9,48	—	—
Cypern	—	—	—	—
Jordanien	—	—	—	—
Västbanken och Gazaremsan	—	—	—	—

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

BESLUT nr 2/2002 AV ASSOCIERINGSRÅDET EU-LITAUEN

av den 24 juli 2002

om ändring, genom inrättandet av en gemensam rådgivande kommitté, av beslut nr 1/98 rörande fastställande av associeringsrådets arbetsordning

(2002/795/EG)

ASSOCIERINGSRÅDET HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Europaavtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Litauen, å andra sidan⁽¹⁾, särskilt artikel 116 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Dialog och samarbete mellan de ekonomiska och sociala intressegrupperna i Europeiska gemenskapen och i Republiken Litauen kan väsentligt bidra till utvecklingen av förbindelserna parterna emellan.
- (2) Det förefaller lämpligt att sådant samarbete organiseras mellan ledamöter av Ekonomiska och sociala kommittén och företrädare för Litauens ekonomiska och sociala intressegrupper, genom inrättandet av en gemensam rådgivande kommitté.
- (3) Detta innebär att associeringsrådets arbetsordning, som antogs genom beslut nr 1/98⁽²⁾, bör ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande artiklar skall läggas till i associeringsrådets arbetsordning:

"Artikel 15

Gemensam rådgivande kommitté

En gemensam rådgivande kommitté med uppgift bistå associeringsrådet för att främja dialog och samarbete mellan de ekonomiska och sociala intressegrupperna i Europeiska gemenskapen och i Republiken Litauen inrättas härmed. Dialogen och samarbetet skall omfatta alla ekonomiska och sociala frågor i förbindelserna mellan Europeiska gemen-

skapen och Republiken Litauen, allt eftersom dessa uppkommer i samband med genomförandet av Europaavtalet. Den gemensamma rådgivande kommittén skall yttra sig i frågor som uppkommer inom dessa områden.

Artikel 16

Den gemensamma rådgivande kommittén skall bestå av sex företrädare för Ekonomiska och sociala kommittén och sex företrädare för de ekonomiska och sociala intressegrupperna i Litauen.

Den gemensamma rådgivande kommittén skall utföra mina uppgifter på grundval av associeringsrådets framställningar om samråd eller, när det gäller att främja dialogen mellan de ekonomiska och sociala intressegrupperna, på eget initiativ.

Ledamöterna skall utses på sådant sätt att den gemensamma rådgivande kommittén i så hög grad som möjligt återspeglar de olika ekonomiska och sociala intressegrupperna i såväl Europeiska gemenskapen som Republiken Litauen.

Ordförandeskapet i den gemensamma rådgivande kommittén skall innehas gemensamt av en ledamot från Ekonomiska och sociala kommittén och en ledamot från Republiken Litauen.

Den gemensamma rådgivande kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 17

Ekonomiska och sociala kommittén, å ena sidan, och de litauiska ekonomiska och sociala intressegrupperna, å andra sidan, skall var för sig stå för de kostnader de ådrar sig i samband med sitt deltagande i den gemensamma rådgivande kommitténs eller dess arbetsgruppers möten, såväl kostnader för personal, resor och uppehälle som porto- och telekostnader.

⁽¹⁾ EGT L 51, 20.2.1998, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 73, 12.3.1998, s. 24.

Kostnader för tolkning vid möten och för översättning och mångfaldigande av handlingar skall bäras av Ekonomiska och sociala kommittén, med undantag av kostnader för tolkning och översättning till eller från litauiska, vilka skall bäras av de litauiska ekonomiska och sociala intressegrupperna.

Övriga kostnader för de praktiska arrangemangen i samband med ett möte skall bäras av den part som är värd för mötet.”

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att det har antagits.

Utfärdat i Bryssel den 24 juli 2002.

På associeringsrådets vägnar

P. S. MØLLER

Ordförande

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 oktober 2002

om ändring av beslut 2002/607/EG om skyddsåtgärder mot aviär influensa i Chile

[delgivet med nr K(2002) 3724]

(Text av betydelse för EES)

(2002/796/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 22.6 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importerats till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG ⁽²⁾, senast ändrat genom direktiv 96/43/EG ⁽³⁾, särskilt artikel 18.7 i detta, och

av följande skäl:

(1) Kommissions beslut 2002/607/EG ⁽⁴⁾ om skyddsåtgärder mot aviär influensa i Chile antogs den 23 juli 2002 på grund av att utbrott av kraftigt sjukdomsframkallande aviär influensa hade inträffat i Chiles region V samt i syfte att harmonisera medlemsstaternas godtagande av sändningar som redan var på väg till Europa.

(2) Importen av levande fjäderfä och kläckägg av sådana, levande ratiter och kläckägg av sådana, färskt kött av fjäderfä, ratiter, viltlevande fågelvilt och fågelvilt i hägn, produkter av fjäderfäkött samt beredningar som består av eller innehåller kött av de uppräknade arterna avbröts tillfälligt fram till den 1 januari 2003.

(3) Sedan de två utbrott som bekräftades den 2 juli 2002 har inga nya utbrott inträffat.

(4) Enligt artikel 22.1 i rådets direktiv 90/539/EEG ⁽⁵⁾ och artikel 10.1 i rådets direktiv 91/494/EEG ⁽⁶⁾ får gemenskapen endast importera levande fjäderfä och färskt kött av fjäderfä från tredje länder som är fria från aviär influensa och Newcastle-sjukan.

(5) Efter ett utbrott av en av de ovan nämnda sjukdomarna kan ett tredje land efter sex månader på nytt uppnå status som sjukdomsfritt om utslaktning utan nödvaccinering tillämpas.

(6) Om de veterinära myndigheterna i det berörda tredje landet emellertid kan garantera att sjukdomsproblemen var begränsade till ett visst område, med gränser som kan bevakas på ett tillfredsställande sätt när det gäller förflyttningar av djur och animaliska produkter samt att andra kompletterande åtgärder som serologisk screening vidtagits, får landet regionaliseras så att exportrestriktioner endast behöver tillämpas på ett avgränsat område runt det sjukdomsdrabbade området.

(7) De chilenska veterinärmyndigheterna utförde under augusti 2002 en rikstäckande serologisk undersökning för att upptäcka en möjlig ytterligare spridning av sjukdomen och resultatet av denna undersökning var gynnsamt.

(8) Inga ytterligare utbrott har upptäckts sedan den första anmälan och den serologiska undersökningen har haft ett mycket gott resultat. Det tycks alltså som om man har lyckats utrota sjukdomen.

(9) Därför bör Chile tillfälligt regionaliseras och export av fjäderfä och fjäderfäprodukter från Chile till Europeiska unionen bör tillåtas från de områden som inte har drabbats av sjukdomen.

⁽¹⁾ EGT L 24, 31.1.1998, s. 9.

⁽²⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 56.

⁽³⁾ EGT L 162, 1.7.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 195, 24.7.2002, s. 86.

⁽⁵⁾ EGT L 303, 31.10.1990, s. 6.

⁽⁶⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 35.

- (10) Dessutom garanterar de chilenska myndigheterna att allt fjäderfä som avses för slakt för den europeiska marknaden har sitt ursprung på företag utanför det område som omfattas av restriktioner och att det före slakt har genomgått serologiska stickprov för aviär influensa med negativt resultat.
- (11) Beslut 2002/607/EG måste därför ändras i enlighet med detta.
- (12) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I artikel 1 i beslut 2002/607/EG skall efter "från Chile" följande införas: "såsom anges i bilagan". Artikel 1 skall bli artikel 1.1.

2. Följande skall införas som artikel 1.2:

"I de veterinärintyg som åtföljer sändningar med ursprung i och/eller som kommer från områden utanför det område som anges i bilagan skall följande läggas till anpassat efter vilken art det rör sig om:

'Levande fjäderfä/kläckägg av fjäderfä/levande ratiter/kläckägg av ratiter/färskt fjäderfäkött/färskt ratitkött/färskt kött av viltle-

vande fåglar/färskt kött av fågelvilt i hägn/produkt av fjäderfäkött/beredning av fjäderfäkött (*) i enlighet med beslut 2002/607/EG.'

(*) Stryk det som inte är tillämpligt."

3. Bilagan till detta beslut skall införas som bilaga till beslut 2002/607/EG.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall ändra de åtgärder som de tillämpar för import så att dessa överensstämmer med detta beslut och skall omedelbart på lämpligt sätt offentliggöra och informera om de åtgärder som har vidtagits. De skall omedelbart informera kommissionen om detta.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den 18 oktober 2002.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 14 oktober 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Det område i region V som anges i Chiles resolution nr 341 av den 21 juni 2002, ändrad genom resolution nr 448 av den 16 augusti 2002.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 oktober 2002

om ändring av beslut 97/468/EG när det gäller kött av hägnat vilt från Grönland

[delgivet med nr K(2002) 3751]

(Text av betydelse för EES)

(2002/797/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUTmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen,med beaktande av rådets beslut 95/408/EG av den 22 juni
1995 om villkor för upprättande, under en övergångsperiod, av
provisoriska förteckningar över anläggningar i tredje land, från
vilka medlemsstaterna får importera vissa produkter av anima-
listiskt ursprung, fiskprodukter och levande tvåskaliga
mollusker⁽¹⁾, senast ändrat genom beslut 2001/4/EG⁽²⁾, särskilt
artikel 2.1 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens beslut 97/467/EG av den 7 juli
1997 om upprättande av provisoriska förteckningar över
anläggningar i tredje länder från vilka medlemsstaterna
tillåter import av kött av kanin och hägnat vilt⁽³⁾, senast
ändrat genom beslut 2002/614/EG⁽⁴⁾, upprättas proviso-
risk förteckningar över anläggningar för produktion av
kött av kanin och hägnat vilt.
- (2) Grönland har skickat in en förteckning över anlägg-
ningar för produktion av kött av hägnat vilt, och för
vilka de behöriga myndigheterna intygar att de står i
överensstämmelse med gemenskapens bestämmelser.

- (3) En provisorisk förteckning över anläggningar för
produktion av kött av hägnat vilt kan därför upprättas
för Grönland.

- (4) Beslut 97/467/EG bör därför ändras.

- (5) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga
med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedels-
kedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*Bilagan till det här beslutet skall läggas till i bilaga I till beslut
97/467/EG.*Artikel 2*

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 14 oktober 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 243, 11.10.1995, s. 17.⁽²⁾ EGT L 2, 5.1.2001, s. 21.⁽³⁾ EGT L 199, 26.7.1997, s. 57.⁽⁴⁾ EGT L 196, 25.7.2002, s. 58.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

País: Groenlandia — Land: Grønland — Land: Grönland — Κράτος: Γροιλανδία — Country: Greenland — Pays: Groenland — Paese: Groenlandia — Land: Groenland — País: Gronelândia — Maa: Grönlanti — Land: Grönland

1	2	3	4	5	6
100	NEQI A/S	Narsaq		SH, CP, CS	b
4445	Isortoq Reindeer Station	Qaqortoq		SH, CP, CS	b

SH: Matadero — slagteri — Schlachthof — σφαγείο — slaughterhouse — abattoir — macello — slachthuis — Matadouro — teurastamo — Slakteri

CS: Almacén frigorífico — køle-/frysehus — Kühllager — ψυκτικός χώρος αποθήκευσης — cold store — entreposage — deposito frigorifero — koelhuis — Armazém frigorífico — kylmävarasto — Kyl- eller fryshus

CP: Sala de despiece — opskæringsvirksomheder — Zerlegungsbetrieb — εργαστήριο τεμαχισμού — cutting plant — découpe — sala di sezionamento — uitsnijderij — Sala de corte — leikkaamo — Styckningsanläggning

b: Biungulados — klovbærende dyr — Paarhufer — δίχηλα — biungulates — biongulés — biungulati — tweehoevigen — Biungulados — sorkkaeläimet — Klövdjur

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 oktober 2002

om förteckningen över de program för övervakning av transmissibel spongiform encefalopati (TSE) som är berättigade till ett finansiellt bidrag från gemenskapen år 2003

[delgivet med nr K(2002) 3878]

(2002/798/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet⁽¹⁾, senast ändrat genom beslut 2001/572/EG⁽²⁾, särskilt artikel 24.5 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 3.2 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999⁽³⁾ skall program för övervakning och utrotning av djursjukdomar finansieras genom garantisektionen vid EUGFJ. När det gäller finansiell kontroll skall artiklarna 8 och 9 i förordning (EG) nr 1258/1999 tillämpas.
- (2) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1494/2002⁽⁵⁾, fastställs nya bestämmelser för övervakning av transmissibel spongiform encefalopati (TSE) hos nötkreatur, får och getter.
- (3) Vid utarbetandet av förteckningen över de program för övervakning av TSE som berättigar till finansiellt bidrag från gemenskapen år 2003 och av det föreslagna maximala beloppet för varje program måste hänsyn tas både till varje programs betydelse för gemenskapen och de tillgängliga anslagens storlek.
- (4) Medlemsstaterna har försett kommissionen med uppgifter som gör det möjligt för den att bedöma gemenskapens intresse av att lämna ett finansiellt bidrag till programmen för 2003.
- (5) Programmen i förteckningen i detta beslut måste godkännas individuellt vid ett senare tillfälle.
- (6) Kommissionen har granskat varje program som har lämnats in av medlemsstaterna ur både veterinär och finansiell synvinkel.

- (7) Vissa program för 2003 överlämnades till kommissionen efter tidsfristen den 1 juni, som är det datum som anges i beslut 90/424/EEG. Med tanke på hur viktiga dessa åtgärder är för att skydda människors och djurs hälsa, det relativt sena införandet av dessa övervakningsprogram jämfört med de traditionella sjukdomsutrotningsprogrammen samt den obligatoriska tillämpningen av dessa program i alla medlemsstater, bör dessa program godkännas. Det bör stå klart att alla framtida ansökningar måste göras inom de fastställda tidsfristerna.
- (8) Därför bör förteckningen över de program som är berättigade till ett finansiellt bidrag från gemenskapen antas och det maximala beloppet för dessa bidrag fastställas.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De program för övervakning av TSE (BSE och scrapie) som förtecknas i bilagan skall berättiga till ett finansiellt bidrag från gemenskapen år 2003.
2. För varje program som avses i punkt 1 skall de föreslagna maximala beloppen på gemenskapens finansiella bidrag vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 14 oktober 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 19.⁽²⁾ EGT L 203, 23.7.2001, s. 16.⁽³⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.⁽⁴⁾ EGT L 147, 31.5.2001, s. 1.⁽⁵⁾ EGT L 225, 22.8.2002, s. 3.

BILAGA

Förteckning över program för övervakning av TSE

Maximala belopp för gemenskapens finansiella bidrag

Sjukdom	Medlemsstat	Stödsats för inköp av testutrustning	Maximalt belopp (euro)
TSE	Belgien	100 %	4 719 000
	Danmark	100 %	2 977 000
	Tyskland	100 %	20 723 000
	Grekland	100 %	975 000
	Spanien	100 %	5 984 000
	Frankrike	100 %	30 554 000
	Irland	100 %	9 577 000
	Italien	100 %	6 952 000
	Luxemburg	100 %	198 000
	Nederländerna	100 %	6 312 000
	Österrike	100 %	2 455 000
	Portugal	100 %	1 059 000
	Finland	100 %	1 402 000
	Sverige	100 %	440 000
		Summa	94 327 000

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 oktober 2002

om förteckningen över de program för utrotning och övervakning av djursjukdomar och förteckningen över de kontrollprogram för att förebygga zoonoser som är berättigade till ett finansiellt bidrag från gemenskapen år 2003

[delgivet med nr K(2002) 3879]

(2002/799/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet ⁽¹⁾, senast ändrat genom beslut 2001/572/EEG ⁽²⁾, särskilt artikel 24.5 och artikel 32 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 3.2 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 ⁽³⁾ skall program för övervakning och utrotning av djursjukdomar finansieras genom garantisektionen vid EUGFJ. När det gäller finansiell kontroll skall artiklarna 8 och 9 i förordning (EG) nr 1258/1999 tillämpas.
- (2) Vid utarbetandet av förteckningen över de program för utrotning och övervakning av djursjukdomar som är berättigade till finansiellt bidrag från gemenskapen år 2003 och av den föreslagna procentsatsen och beloppet för varje program måste hänsyn tas både till varje programs betydelse för gemenskapen och till omfattningen av tillgängliga anslag.
- (3) Vid utarbetandet av förteckningen över de kontrollprogram för att förebygga zoonoser som är berättigade till finansiellt bidrag från gemenskapen år 2003, och av den föreslagna procentsatsen och beloppet för varje program, måste hänsyn tas både till varje programs betydelse för gemenskapen och till omfattningen av tillgängliga anslag.
- (4) Kommissionen har granskat varje program som har lämnats in av medlemsstaterna ur både veterinär och finansiell synvinkel.
- (5) Programmen i förteckningen i detta beslut måste godkännas individuellt vid ett senare tillfälle.

- (6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De program för utrotning och övervakning av djursjukdomar som förtecknas i bilaga I skall vara berättigade till ett finansiellt bidrag från gemenskapen år 2003.
2. För varje program som avses i punkt 1 skall de föreslagna procentsatserna och beloppen på gemenskapens finansiella bidrag vara de som anges i bilaga I.

Artikel 2

1. De kontrollprogram för att förebygga zoonoser som förtecknas i bilaga II skall vara berättigade till ett finansiellt bidrag från gemenskapen år 2003.
2. För varje program som avses i punkt 1 skall de föreslagna procentsatserna och beloppen på gemenskapens finansiella bidrag vara de som anges i bilaga II.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 14 oktober 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 19.⁽²⁾ EGT L 203, 28.7.2001, s. 16.⁽³⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

BILAGA I

Förteckning över program för utrotning och övervakning av djursjukdomar

Föreslagna procentsatser och belopp på gemenskapens finansiella bidrag

Sjukdom	Medlemsstat	Procentsats	Föreslaget belopp (euro)
Afrikans/klassisk svinpest	Italien (Sardinien)	50 %	225 000
Aujeszzkys sjukdom	Belgien	50 %	500 000
	Irland	50 %	50 000
	Spanien	50 %	100 000
	Portugal	50 %	100 000
Bluetongue	Spanien	50 %	150 000
	Frankrike	50 %	200 000
	Italien	50 %	600 000
Brucellos hos nötkreatur	Grekland	50 %	150 000
	Spanien	50 %	2 800 000
	Frankrike	50 %	225 000
	Irland	50 %	5 000 000
	Italien	50 %	750 000
	Portugal	50 %	1 500 000
Tuberkulos hos nötkreatur	Grekland	50 %	100 000
	Spanien	50 %	5 000 000
	Irland	50 %	1 800 000
	Italien	50 %	800 000
	Portugal	50 %	150 000
Klassisk svinpest	Belgien	50 %	100 000
	Tyskland	50 %	1 000 000
	Luxemburg	50 %	80 000
Enzootisk bovin leukos	Italien	50 %	50 000
	Portugal	50 %	400 000
Brucellos hos får och getter (<i>B. melitensis</i>)	Grekland	50 %	600 000
	Spanien	50 %	6 000 000
	Frankrike	50 %	250 000
	Italien	50 %	1 800 000
	Portugal	50 %	1 800 000
Poseidom (¹)	Frankrike	50 %	250 000
Rabies	Belgien	50 %	50 000
	Tyskland	50 %	950 000
	Frankrike	50 %	130 000
	Luxemburg	50 %	70 000
	Österrike	50 %	175 000
	Finland	50 %	35 000
Vesikulär svinsjuka Klassisk svinpest	Italien	50 %	400 000

Sjukdom	Medlemsstat	Procentsats	Föreslaget belopp (euro)
Skrapie	Spanien	50 %	150 000
	Tyskland	50 %	140 000
	Grekland	50 %	320 000
	Frankrike	50 %	800 000
	Italien	50 %	300 000
	Nederländerna	50 %	600 000
	Österrike	50 %	35 000
	Sverige	50 %	5 000
Totalt			36 690 000

(¹) Cowdrios, babesios och anaplasmos som överförs av smittspridande insekter i de franska utomeuropeiska departementen.

BILAGA II

Förteckning över kontrollprogram för att bekämpa zoonoser

Föreslagna procentsatser och belopp på gemenskapens finansiella bidrag

Zoonoser	Medlemsstat	Procentsats	Föreslaget belopp (euro)
Salmonella	Danmark	50 %	150 000
	Frankrike	50 %	700 000
	Irland	50 %	5 000
	Nederländerna	50 %	300 000
	Österrike	50 %	5 000
Totalt			1 160 000